A°. 1835. N°. 51.

DONDERDAG DEN 25sten JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 22 Junij 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 18den dezer, n°. 639/627, is tot *Exploiteur* benoemd en aangesteld, de Heer REINHARD GOLLENSTEDE.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 23 Junij 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 20sten dezer, n°. 700/638, aan den Heer Mr. H. R. HAIJUNGA verlof verleend zijnde, om tot herstel van zijne gezondheid eene reize naar *Curaçao* te doen, is de Heer Mr. P. EIERS SMEDING gequalificeerd om gedurende deszelfs afwezigheid het Præsidie van de Commissie uit het Geregtshof tot de Kleine Zaken waar te nemen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Aan het Publiek wordt kennis gegeven, dat Z. M. Brik van Oorlog *DE ZWALUW*, gecommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee A. J. TAM, de reis naar *Curaçao* over de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin* zal aannemen, op *heden*; en dat de Brievenzakken voor bovengemelde Eilanden bestemd, des middags ten *twaalf* uren zal worden gesloten.

Paramaribo den 25 *Junij* 1835.

De Tweede Commies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterij,
A. P. TIRION.

PARAMARIBO, 25 *Junij* 1835. De namiddag van gisteren bezorgde aan Suriname in het algemeen, en wel bijzonder aan Paramaribo's bevolking een schouwspel, hetwelk in de jaarboeken van harde Kolonie EENIG mag genoemd worden.

In den voordemiddag van den 23 dezer maand werd het fregat *de Maas* onder bevel van den Kapitein ter Zee ARRIENS geseind, onder anderen voerende Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins WILLEM FREDRIK HENDRIK, derde Zoon van Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins van Oranje, als Adelborst.

Te half vier uren aan wal gestapt zijnde, werd Zijne Doorluchtigheid door Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, vergezeld van de Leden van den Kolonialen Raad, de President en Leden van het Geregtshof, mitsgaders van den Chef van het Battaljon Jagers No. 27, en den Kommandant der Schutterij, aan den steenen trap opgewacht en werd aan Zijne Hoogheid eenen welkomstgroet toegesproken, welke, te gelijk door deftigheid en hartelijkheid gekenmerkt, beschouwd kon worden als het uitvloeisel van een, door het eenig schouwspel diep getroffen, en juist daardoor welsprekend gemoed, welks gevoel men geloven mag dat verhoogd is geworden door de vadervreugde, welke onderdaags 's mans edelen boezem, doorvloeidt heeft, bij het terugzien Zijns Zoons.

Nu gaf de zoo talrijk saamgevloeide schaar aan de haar bezielende gevoelens den vrijen teugel, en een verdubbeld hoerah vervulde het luchtruim.

Daar doorwandeld, onder het daverend gebulder, zoo wel van de Fortresse *Zeelandia*, als van de ter reede liggende Oorlog-schepen, de jeugdige Vorsten-Zoon de gelederen der geschaarde troepen, van de Schutterij en het Garnizoen, terwijl hij zich na de volbragte wapenschouwing begaf in het rijtuig van den Heer Gouverneur Generaal om aan de woonstede van Zijn Hoog Edel Gestrenge te gelijk met het uitrusten van Zijne vermoeijenissen zich tevens te verlustigen in de aanschouwing van *Paramaribo's*, nog altoos, ondanks den loop der tijden, nog heerlijke tooneelen.

Nadere bijzonderheden omtrent dezes Vorsten-zoons verblijf, zullen wij aan onzen lezers mededeelen in een eerstvolgend nommer.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 21sten dezer, de Nd. Am. Brik *Cambrian*, Kapt. J. Rowe, van Boston, laatstelijk van Caijenne.

Den 23sten, Z. M. Fregat van Oorlog *de Maas*, Kapt. ter Zee Arriens, van de Helder.

Idem, de Nd. Am. Brik *Rogne*, Kapt. A. Parson, van Gloucester.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 17 *April*. Sedert eenen geruimen tijd had men met bevreemding opgemerkt, hoeveel besnoeide Zeeuwsche Rijksdaalders, en ander grof geld in omloop waren, waarvan de meeste het kenmerk droegen van kortelings te zijn besnoeid, en die, vergeleken met ongealtereerde geldstukken van die soort, een vrij aanzienlijk gedeelte van derzelver zwaarte en gevolgelijk van derzelver waarde misten. Thans verneemt men, dat de hoofdsnoeijer, een te Amsterdam woonachtig man, die, zoo men meent, nu reeds bemiddeld is, onlangs door de politie van 's Gravenhage gearresteerd, en met zijne dienstmaagd naar deze residentie overgebragt is, in welke laatstgemelde stad de handlangers tot dien snoeihandel om de in waarde verminderde specie in omloop te brengen, almede ontdekt en gearresteerd, en door de directie van politie aan de justitie uitgeleverd zijn, alwaar de zaak in structie zou wezen.

De politie binnen deze residentie is ten deze met allen ijver en overleg te werk gegaan, en het is aan die directie te danken dat vermoedelijk deze verfoeijelijke speculatie met wortel en tak zal worden uitgeroeid. De Heeren commissarissen van politie van Ravesteijn en Waldeck hebben ten deze in ijver uitgemunt.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 4 *April*. De laatste berigten uit de Vereenigde Staten van Amerika spreken veel van de twisten, welke aldaar heerschen, vooral van die tusschen de Noordelijke en Zuidelijke Staten over het gezag en de regten van het Nationaal Gouvernement. Behalve deze geschillen zijn er nog anderen gerezen, die de Amerikaansche Republiek bedreigen, en wel tusschen de Wetgevende en Uitvoerende Magt. De Senaat, die den President niet genegen is, betwist hem het uitoefenen van zekere regten en poogt zijn gezag of liever den invloed, dien hij door het begeven van een groot aantal posten en ambten verkrijgt, te verminderen, terwijl hij van zijnen kant niets verzuimt om de magt van het Uitvoerend Bewind zoo veel mogelijk uit te breiden, waar in hij door de gunst van het volk en de ondersteuning van het Huis der Representanten boven mate geslaagd is.

Door den Senaat is eene kommissie gekozen, om onderzoek te doen naar de omstandigheden, die den invloed van het Bestuur door het regt om tot posten te benoemen hebben vermeerderd, en naar de noodzakelijkheid en wijze om dien te verminderen. Deswege is in de eerste dagen van Februarij rapport uitgebragt en ten gevolge daarvan een voorstel gedaan om het Land te beveiligen tegen de gevaren waarmede het voorduren van dien invloed het bedreigen zou. Uit dit verslag blijkt, dat aan het Uitvoerend Bewind eene te hooge som voor uitgaven wordt verleend, daar deze som in de laatste acht jaren tot op het dubbeld is vergroot geworden; voorts wordt daarin berekend, dat het getal van officieren, ambtenaren en bedienden in dienst van het Bestuur, en die allen, met uitzondering der regterlijke beambten, geheel afhankelijk van den President zijn en naar diens willekeur afgezet kunnen worden, 60,294 personen bedraagt, welk getal, zoo men daarbij de pensioentrekkenden voegt, die op 39,549 gerekend worden, tot ongeveer 100 000 opklimt. Dit voorstel moet nog nader door den Senaat in overweging worden genomen.

Daarentegen worden door de vrienden van den President pogingen in het werk gesteld om de magt van den Senaat te besnoeijen, waartoe zij de bepaling der constitutie, dat een lid van dat ligchaam voor den tijd van zes jaren verkozen moet worden, trachten te veranderen en die verkiezing, in plaats van voor zes jaren, slechts voor twee jaren willen vastgesteld hebben. Nog zouden zij gaarne de leden van den Senaat willen verpligten zich te gedragen naar den last, dien de Wetgevende Ligchamen der verschillende Staten goed mogten vinden hun bij hunne benoeming voor te schrijven, iets dat even strijdig met de constitutie wezen zou als het verkorten van hunnen diensttijd.

Den 15*den*. Berigten uit Lissabon van den 1sten dezer houden in, dat het lijk van prins *August* geopend en onderzocht is in tegenwoordigheid van 24 personen, waaronder eenige engelsche en fransche geneeskundigen, en dat in het door die personen onderteekende proces verbaal der lijkopening verklaard wordt, dat de prins overleden is aan eene keelziekte.

FRANKRIJK.

PARIJS, 3 *April*. De regtsgedingen wegens vergiftigingen zijn thans aan de orde van den dag. Terwijl onlangs twee gifmengsters te Mentz veroordeeld werden, hing zich te Lyon zekere H*** in zijne gevangenis op, omdat hij bemerkte dat de Jury de overtuiging verkreeg van zijn schuldig zijn aan de hem te laste gelegde pogingen tot vergiftiging. Die pogingen had hij gerigt tegen zijne vrouw, zijnen schoonvader, zijne schoonmoeder, zijnen schoonbroeder, voorts tegen eenen advokaat, die voor zijne vrouw in haar echtscheidings-geding tegen hem had gepleit, ook nog tegen eenen curator in zijnen boedel, enz. enz. Aan alle deze personen zond hij, als van hunne bijzonder goede vrienden of van hunne clienten komende, allerlei eetwaren en dranken ten geschenke, als coffij, wild, wijn in flesschen,

enz. De zaak wekte echter verdenking, en bij onderzoek werd ook werkelijk bevonden, dat deze produkten vergiftigd waren.

Den 13*den*. *Mina* laat niets van zich hooren. De monarchalen verzekeren, dat zijne troepen dermate den moed en zelfstandigheid hebben verloren, dat de bevelhebber zich niet meer met hen buiten de vesting durft te wagen, — en dat hij alsnu veinst ongesteld te zijn, om zijne werkeloosheid te beter te bemantelen.

In een berigt uit Saragossa wordt gemeld, dat de laatste wanorden in die stad zijn te weeg gebragt door een besluit van den aartsbisschop, om een der zangers van de hoofdkerk, welke op een der schouwtooneelen constitutionele liederen had gezongen, uit dien hoofde, van zijn kerkelijk ambt te ontzetten; — dat het volk daarop te hoop is geloopen; — een klooster heeft vermeesterd, en een tiental der bewoners binnen hetzelve om 't leven heeft gebragt.

De monarchalen vermelden onderscheidene bijzonderheden, ter bevestiging van het berigt, dat de opstand der Carlisten in Catalonie steeds veld wint. De gemeenschap tusschen Urgel en Barcelona schijnt geheel gestremd te zijn.

ADVERTISSEMENTEN.

(27924) De ondergeteekende van zijne ziekte hersteld zijnde, beveelt zich in de gunst van Heeren Planters en Ingezetenen dezer Kolonie, tot het verrigten van alle soorten van Metselwerken, belovende eene prompte en civiele bediening; woonende aan de *Zwartehovenbrug Straat*, La. D. No. 411.

J. L. STUGER.

TE HUUR:

(27678) Een bekwame *DRES-MULAT*, te bevragen ter deser Drukkerij.

Mengelwerk.

JAMES COOK

Werd op den 27sten October 1728, in het dorp Marton in het noorderdeel van het graafschap York geboren, zijne ouders waren landbouwers; zijne opvoeding bepaalde zich tot de eerste gronden der rekenkunde en het lezen en schrijven der engelsche taal. Hij was vervolgens 13 jaren oud, leerling bij een winkelier, in de nabuurige stad *Snaith*, op de zeekust. Hier kreeg hij zulk een zucht voor het zee-leven, dat hij niet rustte, voor dat zijne wensch vervuld was, en zijn meester liet hem eindelijk gaan; en hij werd matroos op een steenkolen-schip. In dezen nederigen en werkzamen levensstand, bleef hij tot aan de uitbarsting des oorlogs in 1755. Toen ging hij als gemeen matroos in zeedienst over. Doch nu begon de meerderheid des mans zich te vertoonen; en in vier jaren tijds, verhief hij zich tot schipper van de *Mercurius*, eene der schepen behoorende tot de expeditie tegen *Quebec*. Dus werd de grootste hinderpaal overkomen, die hem in de duisternis terug hield, en was hij nu in eene stelling waar zijne volharding en goed gedrag op belooning konden rekenen. Gedurende zijn verblijf op de kust van N. Amerika, onderscheidde hij zich zeer door kunde en moed; en van zijne ledige uren maakte hij gebruik om de gebreken zijner opvoeding door het bestuderen van meet- en sterrekunde te verbeteren. Langs dezen weg werd hij een der kundigste zee-officieren van dat tijdvak. Zijn goede naam verhief zich, en toen de regering in 1768 besloot, om de *Endeavour* naar de zuidzee te zenden, ten einde de nabijzijnde overgang van *Venus* waar te nemen, werd *Cook* gekozen om het schip te bevelen. Hij voerde deze onderneming met bewonderenswaardige bekwaamheid aan, en zoo volkomen tot algemeen genoegen, dat, hij in 1771 teruggekeerd zijnde, het volgende jaar werd bestemd, om met twee schepen naar dezelfde streken te vertrekken, ten einde het lang betwistte vraagstuk, omtrent het bestuur van een vastland, aan den zuidpool te beslissen. Op deze reis waarbij hij den aardbol omzeilde, bragt hij bijna drie jaren door; en ondanks alle wisselingen van weder en luchtstreek, en andere gevaren welke hij te bestrijden had, bragt hij al het volk dat met hem vertrokken was, een enkel man uitgezonderd, terug. Hij deelde aan de koninklijke maatschappij een verslag mede van de door hem op dezen togt aangewende voorzorgen om de gezondheid zijner manschappen te behoeden, en dit ligchaam koos hem daarvoor tot medelid en reikte hem den gouden *Copley-medaille* uit, als een blijk, dat zij zijne verdiensten wisten te schatten. Om zijn werk te bekroonen, schreef kapitein *Cook* zelf een verhaal zijner reis, en schreef het uitmuntend. Ruim een jaar na zijne terugkomst, deed hij zijne derde en laatste ontdekkings-reis, welker voornaamste doel was om de mogelijkheid eener doortogt tusschen de Atlantische Oceaan en stille Zuidzee te onderzoeken, langs de kusten van N. Amerika. Na op dezen togt bijna drie jaren te hebben doorgebragt en eene groote uitgestrektheid zee en kust onderzocht te hebben, deed de groote wereldreiziger op zijnen terugtogt het eiland *Owhijhel* aan, en daar werd hij in een onverwacht treffen met eenige inboorlingen op den 14den Februarij 1779 gedood. De nu overleden Admiraal *Burney*, die bij dit voorval tegenwoordig was, teekent in eene noot in zijne geschiedenis van ontdekkingen in de zuidzee eene anekdote op, welke verdient herinnerd te worden. Van het aantal mariniers, die *Cook* verzelden, toen hij sneuvelde, werden er vier met hem gedood, »en in de snelle terugtogt welke nu plaats had", zegt *Burney*, »bleef nog een man aan wal, die niet kon zwemmen, na dat de boten waren afgestoken. Zijn officier (nu kolonel) luitenant *Molesworth Phillips*, van de mariniers; schoon zelf gewond, den ongelukkigen ziende, sprong uit de boot, zwom naar den oever en bragt hem veilig over." De schrijver gaat voort om dit gedrag van luitenant *Phillips* te vergelijken met een gelijken daad in 1624 bedreven door een hollandsch kapitein *Cornelis de Witte*, die, toen de manschappen eener boot waarover hij bevel voerde, in een haven op de kust van Amerika door een hinderlaag van Spanjaarden werd overvallen, en in zee gedreven, na dat vier hunner gesneuveld waren, ziende dat een zijner lieden op het strand achter gebleven was, stoutmoedig in het aangezicht des vijands naar den oever terugkeerde en hem in zijn boot opnam. Deze edelmoedige daad was de wond waardig die hij hierbij in zijne zijde ontving, en waarvan hij naderhand genas. (*)

De tijding van *Cooks* dood, werd door zijne landgenooten, ja door gansch Europa ontvangen met het treurig gevoel, dat een der grootste mannen zijner eeuw gevallen was; en zoowel door zijn eigen als door vreemde volken, werd zijne nagedachtenis ruimschoots vereerd.

NELSON.

Horatio Nelson werd den 29sten September 1758 te Burnham-Thorpe in Norfolk geboren, van welk kerspel zijn vader rector was. Op zijn twaalfde jaar ging hij als Adelborst naar zee, werd in 1777 luitenant, en in 1779 post-kapitein. Hij ging nu naar de West-Indiën, en onderscheidde zich daar door verschillende dappere daden. Hier, zijnde huwde hij Mrs. *Nesbit*, weduwe van eenen geneesheer, waarbij hij echter geene kinderen verkreeg. Maar het schitterendste deel van *Nelsons* loopbaan, begint met den oorlog van 1793. Wij zouden hier geene plaats vinden om zelfs eene korte beschrijving zijner roemrijke daden, van nu tot aan zijnen dood te geven. Onder vele luistervolle namen die, toen bij de engelsche zeemagt praalden, blinkt de zijne boven allen. Toen hij in 1798 pensioen vroeg, wegens het verlies zijns arm in eenen aanval op Teneriffe, bevestigde hij in zijne memorie daarover, dat hij bij meer dan honderd ontmoetingen tegenwoordig geweest was. Toen hij deze wond ontving, welks gevolg bijna doodelijk was, kwam hij voor eenen korten tijd naar Engeland; en de heer *Southey* verhaalt in zijne geschiedenis van *Nelson*, de volgende anekdote die wij vertalen om een denkbeeld van het algemeen gevoelen jegens hem te geven. — »Langdurig en pijnlijk was zijn lijden door het afgezette lid. Een zenuw was bij de operatie in het verband opgenomen, en het verband was volgens fransche heelkundigen van zijde in plaats van gewast garen: dit bragt eene aanhoudende irritatie en [illegible] te weeg; en de einden van het [illegible] tezug getrokken wordende, in [illegible] hoop om het wel te krijgen, veroorzaakte dit nieuwe smarten. Gedurende drie maanden had hij naauwlijks eenige vermindering van pijn bij dag of bij nacht, *Lady Nelson* was op zijn ernstig verzoek bij het verbinden tegenwoordig tot zij genoegzame vastheid en kunde verkregen had, om dit zelve te doen. Eens na een dag van aanhoudende pijn, ging *Nelson* vroeg te bed in de hoop om door middel van laudanum eenig verademing te krijgen. Hij woonde ten [illegible] tijde in de Bond-straat, en de familie werd gestoord door een volkshoop die luid en heftig op de deur klopte. *Duncans* overwinning was bekend gemaakt en het huis was niet verlicht. Maar toen men aan de menigte zeide, dat Admiraal *Nelson* hier zwaar gekwetst te bed lag, antwoorde de aanvoerder der troep: gij zult van ons niets meer vernemen: »en inderdaad, de gevoelens van achting en deelneming waren zoo algemeen dat hij de verwarring van zulk een nacht het huis niet meer werd aangevallen."

Nelsons grootste overwinningen waren, zoo als bekend is, die van den Nijl en van Trafalger. De eerste had plaats op den 1e. Augustus 1798, en bragt de volkomen vernieling der fransche vloot te weeg. Slechts twee schepen ontsnapten. Voor dit luisterrijk wapenfeit, werd hij tot het pairschap verheven onder den titel van Baron *Nelson* van den Nijl. De slag van Trafalgar viel voor op den 21sten October 1805; en daar viel deze vermaarde Admiraal in de armen der schoonste zegepraal, ooit ter zee behaald. In betrekking tot *Nelsons* karakter als officier, zegt *Southey*: »nimmer word een bevelhebber meer bemind." Hij regeerde de menschen volgens hunne rede en begrippen; zij wisten dat hij tot grillen en dwingelandij onbekwaam was, zij gehoorzaamden hem spoedig en met vreugde, daar hij zoowel hun vertrouwen als hunne liefde bezat. »Onze *Nel*" spraken de matrozen, is dapper als een leeuw en zachtaardig als een lam. Hij verfoeide de strengheid hoewel hij in eene strenge school was opgeleid: hij gebruikte nimmer ligchamelijke straf als het mogelijk was, die te vermijden, en wanneer het volstrekt noodig was, leed hij, die met dood en wonden gemeenzaam was, als eene vrouw. Nimmer behandelde *Nelson* eenen officier onvriendelijk. Indien hij gevraagd werd, om er eenen wegens slecht gedrag te vervolgen, antwoorde hij: waarom zal ik eenen armen duivel bederven, die genoegzaam zijn eigen vijand is; om dit zelve te doen.... Den Adelborsten betoonde hij steeds de innemendste goedheid, den lafhartigen bemoedigend, den haastigen matigend en beiden radend en bevriendend."

Het is te bejammeren dat het huisselijk karakter van dezen dapperen officier in zijne latere jaren, diep bezoedeld werd door een dwaze liefde die hem niet alleen verwijderde van zijne vrouw, die waarlijk zulk eene scheiding niet had verdiend, maar hem ook bij zekere gelegenheid met oogmerk om de ongebondene en gewetenlooze vrouw die zulk een ongelukkig overwigt op hem verkregen had, te believen, eenen daad deed volvoeren even vreemd aan zijn natuurlijken inborst, als tegen menschlijkheid en regt strijdend.

(*) Het zal naauwlijks noodig zijn onze lezers te doen opmerken dat hier onze zoo beroemde Admiraal *Witte Cornelissoon de With* bedoeld wordt, waaraan een beroemd engelsch zeevoogd zulk een schoone daad verheft.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.